

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jamen så kom vi jo ind til pudlens kerne. Når fru Pia Christmas-Møller undrede sig over, at jeg ikke kunne høre, at hun tre gange var positiv over for, at vi skulle finde en løsning på dette her, og sagde, at der ville komme forslag om det, og arbejdsministeren, som i øvrigt er fra samme parti, men dog minister for dette område, så står op og siger, at det ikke er sikkert, at der når at komme noget i år, så kan man tydeligt høre, at der er forskel.

I øvrigt må jeg sige til arbejdsministeren, at det dog er første gang nogen sinde, jeg har hørt en minister stå heroppe og annoncere, at det forslag, han kommer med, formentlig vil bringe store vanskeligheder i alle grupper, både i grupperne og grupperne imellem. Så bør man da vist prøve at se, om ikke man kan hitte ud af at få et flertal for dette forslag, inden man bringer sådan en forvirring til torvs i en debat som denne. Jeg kan konstatere, at arbejdsministeren fortsat ikke ønsker, at vi skal løse dette problem.

Dernæst vil jeg tillade mig lige at bruge et øjeblik på at gøre rede for, hvad det er, vi taler om her.

Vi taler om to mennesker, samgifte, der begge har arbejde og indbetaler til ATP. Den ene part, som oftest hustruen, for hun har jo haft den laveste løn, er berettiget til f.eks. 1.700 kr. om året i ATP, og den anden part, hendes mand, er berettiget til 3.600 kr. om året. Så mister hun sin mand, og hendes mulighed er, at hun kan vælge at frasige sig sine 1.700 kr. mod at få det halve af de 3.600 kr., altså 1.800 kr. Så kan enhver selv regne ud, hvor mange penge der bliver liggende i ATP-fonden til fordeling mellem andre. Det forekommer uretfærdigt for vedkommende, at hun sammenlagt ud af et langt livs indbetaling sammen med sin mand kan få 1.800 kr. ud af dette, når hun står alene, efter at hendes mand har måttet opgive at få de 3.600 kr., fordi han ikke eksisterer mere. Så enkelt er det, og jeg kan ikke forstå, man ikke kan se det. Det er det, der ligger i det, ministeren siger, med henholdsvis 11 pct. og 25 pct. Jamen hvis der har været en uretfærdighed hele tiden, så har uretfærdigheden altså ligget i, at kvinderne groft set er blevet snydt for deres ægtefællepension igennem alle de år, denne ordning har eksisteret. Vi har gang på gang peget på problemstillingen, og jeg håber altså, at det lykkes at holde fast i det.

Jeg kan forsikre arbejdsministeren om, at jeg skal gøre mit yderste for, at vi nu holder fast i diskussionen, og at vi når frem til at få et anstændigt forslag ud af dette her. Vi kan simpelt hen ikke være andet bekendt.

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu er det en velkendt sag, at fru Lilli Gyldenkilde elsker debat. Det er vi jo nogle der gør, men dog ikke så meget, som fru Lilli Gyldenkilde øjensynlig gør det i dag, nemlig sådan, at der ikke er et problem, ja, så kan vi da tale os til et.

Sagen er jo, at der kommer et lovforslag, det har arbejdsministeren bekræftet, det er blevet sagt gentagne gange, og så er det op til Folketingets partier og et flertal i Folketinget at finde frem til, om man kan færdigbehandle et sådant lovforslag, inden Tinget tager på sommerferie. Så enkelt er det, og det ved fru Lilli Gyldenkilde også som medlem af præsidiet.

Jeg har et meget vigtigt spørgsmål, som jeg vil bede SF og også gerne Socialdemokratiet om at besvare. Jeg vil meget gerne vide – for det er vigtigt af hensyn til sagens saglige indhold – om man mener, at ATP-ordningen fremover bør være en ren pensionsopsparingsordning, altså om vi bør indrette hele ATP-systemet ud fra et rent opsparingsprincip, hvor man fjerner ethvert forsikringselement. Det synes jeg vil være meget interessant at få svar på, for det er ret afgørende for den videre forhandling om disse forhold.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg vil også gerne minde om, at jeg i al beskedenhed stillede et spørgsmål til Tingets største parti, som udtrykte positive tanker i forbindelse med fru Lilli Gyldenkildes forslag, som indebærer, at den andel af ATP's midler, der skal gå til ægtefællepensionsordninger, vil blive fordoblet, og jeg bad om at få en tilkendegivelse fra hr. Taanquist om, hvorvidt Socialdemokratiet er enig i dette synspunkt. Det er overordentlig praktisk for mig at vide, når jeg nu sidder og arbejder med forberedelsen til det kommende lovforslag.

Jeg synes i øvrigt også, at det spørgsmål, som fru Pia Christmas-Møller stillede til både hr. Taanquist og fru Lilli Gyldenkilde, er særdeles relevant og meget interessant for mig i den forberedende fase, så jeg håber, vi får et klarere svar på disse spørgsmål; det ville være overordentlig praktisk.